

EDİTÖRDEN

En büyük problemlerimizden biri, insan ilişkileri. Birbirimizi tanımıyoruz, tanımaya da pek istekli değiliz. Dışarıda büyük kalabalıklar var; fakat biz tam bir içe kapanma hâli yaşıyoruz. Mazi ile barışmaya çalışıyoruz, onu tanımıyoruz; geleceğe hazırlanmak istiyoruz, elimizde ölçü / ölçüt yok.

Maziye diriltmeye imkân yoktur; fakat ondan beslenerek büyüyebiliriz. İnsanlık çeşitli ve dolaşık yollardan / labirentlerden geçerek bugüne geldi; o yolculukta asırlarca karşılaşılan hayat sahnelerinden dersler çıkarabiliriz. Bunun şartı ise o k u m a k, düşünmek, eleştirmek ve yeniden başlamak... Teknolojinin sakatladığı, okumayan ve onu bir ihtiyaç olarak da görmeyen bir nesil geliyor. Bu nesle nasıl hitap edeceğimizi, onun dünyasına nasıl girebileceğimizi öğrenmeliyiz.

Öğretmen yetiştirme düzenimizi mutlaka yeniden ele almalı, öğretmenlik yapacak gençleri üniversiteye gelmeden önce hazırlamalıyız. Eğitim tarihimize uzaktan göz atılsa bile, bunun çok iyi uygulamalarının yapıldığı ve başarıya ulaşıldığı görülecektir. Öğretmen yetiştiren kurumların yeniden orta öğretim düzeyinde örgütlendirilmesi gerekir. Çünkü üniversite tercihlerine gelinceye kadar öğretmenlik düşünmemiş ve kendisini bir anda insan yetiştirme probleminin ortasında bulan bir gencin -ne kadar zeki ve istekli olursa olsun- mesleğe hazırlanması sanıldığından çok daha zordur. İyi örnekler geride kalmışsa neden onlara dönmeyelim! Geriye bakmak, eğer ileriye atılmak için zemin oluşturacaksa boşu boşuna ileriye koşuşturmadan daha iyidir.

Son zamanların gözde bölümlerini öğrencinin tercih sebebi -ne yazık ki- o bölüme olan sevgisi değil, ilgisi değil, çok öğrenci alıyor olması ve atanma şansının daha yüksek görünmesidir. Böyle bir yaklaşımla rehber öğretmen, okul öncesi öğretmeni, özel eğitim öğretmeni vb. yetiştir mi!

Parçalı ve parçalayıcı bir eğitim sistemimiz var. Parçaları küçültmenin getirileri vardır; fakat eğitim “birleştirme ve tamamlama” üzerine kurulur. Nihai hedefi “inşâ”dır. İnsanın yeniden inşa edilmesi... İnsanımızı yeniden inşaada eğitim kurumlarının en büyük yardımcısının “bilinçli ve mutlu aile” olduğu gerçeği de unutulmamalıdır elbette. Büyük problemlerimizden biri de ailedeki yıkımdır çünkü.

Yukarıda söylediklerimiz, bu konuda söylenmesi gerekenlerin binde biri bile değildir; fakat gerekenlerin söylenme ihtimalini güçlendirebilirsek mutlu oluruz.

Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi, her sayısında yeniden başlıyor. Üzerinde söz söylenecek çok şey var; irdelenmesi gereken sayısız problem çıkıyor karşımıza her gün. Yeniden başlamak bütün bunlara bir daha bakma fırsatını yakalamak demektir.

Bu sayımızda, *Fatih Balcı*'nın "**Yılanların Öcü Örneğinde Gelenekten Diziye Aktarılan Türküler (İlk On Dört Bölüm)**", *Emrah Gündüz*'ün "**Klasik Türk Şiirinde Bir Nazım Türü: Keşfî-nâme (Kaynakların Değerlendirmesi ve Bibliyografya)**", *Veysel ERGİN*'in "**Tarih'e Tahkiyeli Yaklaşım: Kurgusal Bağlamda "Çanakkale Savaşı"nı Yorumlayabilmek**", *Şemseddin Ziya DAĞLI*'nin "**İslam ve Ebru Sanatında Soyutlama Düşüncesi Kapsamındaki Çalışmaların Modern Resim Sanatıyla Plastik Bağlamda İlintisi**", *Ercan ARI ve Serdar YILMAZ*'ın "**Sorgulayıcı Araştırma Odaklı Fen Bilimleri Uygulamaları: Afetten Korunma ve Güvenli Yaşam Ara Disiplini**", *Gülçin CEBECİOĞLU ve İpek Beyza ALTIPARMAK*'ın "**Tekstil İşçilerinin Toplumsal Cinsiyete İlişkin Tavrı ve Tutumları**", *Mustafa KINIK, Asım TOPAKLI ve Halil ÖZKAN*'ın "**The Evaluation of Web Design Education Materials Used in Vocational Education in the Aspect of Graphic Design Education**", *M. Semih KARACA*'nın "**Ortega y Gasset Düşüncesinde Üniversite Sorunu ve Kültür Eğitimi**" başlıklı makaleleri, değişik pencerelerden bakma anlayışımızı destekleyici nitelikte çalışmaların habercisi olarak yer alıyor.

Daha çok yönlü bakmayı ve ilgi alanımızı genişletmeyi de hedefliyoruz.

Birlikten kuvvet doğar; birlikte düşünelim.

Saygılarımızla.

Dr. Saadettin Yıldız

Editör